

1884-02-22

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10079>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Εξοποτίσεις εφ' ημερησίᾳ κατά χωρίον κατ' ἀποκοπήν.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Ἄρθρα σύμφωνα ἢ προγράμματα τῆς "Σάλπιγγος" κατ' ἀποκοπήν.

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ προκληρωτίᾳ.
Ἐν Κύπρῳ.....σελ. 8.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἰτησὴν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ. Editor S. HOORMOUZIOS.

Παύσαθε ληρῶντες, καὶ περὶ τῶν ὄλων εἰζόντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φέροντες,
καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἐν πρώτοις ὀρείλομεν ν' ἀπονεύμεν δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς διαφοροτρόπως ὑποστηρίξαντες τὸ μικρὸν τοῦτο φύλλον μας. Ἡ «Σάλπιγξ» καὶ πρὶν τῆς ἐξόδου ἐν ἡμετέροις ἐπὶ τῷ σταδίῳ εἰς ὃ εἰσέρχεται πολλοὺς ἐξαιτίας τοὺς τε κατακριτὰς καὶ ἐπικριτὰς· ἀλλ' αὕτη ἀπαρεγκλιτῶς τὴν πορείαν ἦν διεχάραξεν ἐαυτῇ βαδίζουσα, ὡς ἀνὴρ κοῦσα πᾶσι καὶ μὴ ἀνὴρ κοῦσα εἰς οὐδέν, τὴν ἀλήθειαν δὲ βᾶσιν, τὴν ἀμεροληψίαν θώρακα καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον ὁδηγὸν ἔχουσα, ἔχει τὴν πεποιθησὴν ὅτι καὶ τῶν κατακριτῶν τὰ βέλη θὰ ὦσιν ἀκίνδυνα καὶ τῶν ἐπικριτῶν αἱ ἐπικρίσεις ὅπως περιτταί. Ἐν τοιοῦτῳ λοιπὸν πνεύματι λαβόντες ἀνά χεῖρας τὸν δημοσιογραφικὸν κάλαμον, καὶ ὑπὸ τοιοῦτου πνεύματος ἐμφορούμενοι ἀτενίζομεν μετὰ θάρρους εἰς τὸ μέλλον ἐν τῇ τραχείᾳ τοῦ ὁποίου καὶ ἀνωμάλῳ ὁδῷ εἰς ὡς ἄνθρωποι προσκόψομεν, εἴθε ἡμεῖς νὰ ὦμεν τὸ τελευταῖον παράδειγμα ἀτυχοῦς δημοσιογράφου.

τὴν ἰδέαν μου· καθόσον ὁ Ἄρμωστὴς λέγει εἰς τοὺς Βουλευτὰς, «ἀπεράσιτα τοῦτο καὶ ἐνεκρίθη καὶ θὰ τεθῆ ἐνώπιον ὑμῶν» καὶ—«διενοήθη τούτο καὶ παρεσκευάσθη καὶ θὰ τεθῆ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν» μεγάλας ἐλπίδας νὰ μὴ ἔχωμεν. Τὰ φαχλά ἐτοιμάζονται ἀπὸ πρὶν χωρὶς νὰ ἐρωτηθῆ καὶ ἡ ὀρεξὶς τῶν κυπρίων Βουλευτῶν, καὶ τὰ θέλουν δὲν τὰ θέλουν, τοὺς ἀρέσουν, δὲν τοὺς ἀρέσουν τοὺς τὰ θάλλουν ἐμπρὸς τοὺς· διὰ νὰ κεντήσουν δὲ καὶ κομμάτι τὴν ὀρεξίν των, τοὺς λέγουν ὅτι τὰ ἐγεύθη καὶ ὁ Δεῖνα καὶ τὰ ἐνέκρινε.

Πότε ἀράγε θὰ ἀξιωθῶμεν νὰ βλέπωμεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λόγου τοῦ Μ. Ἄρμωστου τὰς προνοίας αἰ ὁποῖαι ἐληφθῆσαν περὶ ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας, περὶ ἀναπτύξεως τῆς Γεωργίας, περὶ Παιδείας, περὶ ἐξαλείψεως τῆς ληστείας, καὶ τὰς προσόδου, καὶ τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα ἐγείναν ἐκ τούτων ὄλων; παρὰ βλέπομεν πρῶτα καὶ πρῶτα (καὶ κείνο εἶνε καὶ πρῶτα καὶ ὕστερα) νὰ ἐπαινῆ τὸ ἐμπόριον καὶ τοὺς ἐμπόρους ὅτι ἐμπορεύθησαν καλὰ; τί ἀναμιγνύεται εἰς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις; ποῖος ἐμπόρος δὲν εἶχε χρήματα νὰ ἐμπορευθῆ καὶ τοῦ ἐδῶκεν ἡ Κυβέρνησις; ἢ ποῖος ἐμπόρος ἔχει χρήματα καὶ ἐμπορεύεται καὶ δὲν τὰ ὀλιγοστεύει ὅσον πάγει;

Πότε ἀράγε θὰ ἀξιωθῶμεν ἀντὶ νὰ λέγη ὁ Μ. Ἄρμωστὴς «ὁ προῦ-

πολογισμὸς τοῦ ἐπιόντος οἰκονομολογικοῦ ἔτους παρεσκευάσθη καὶ ἐνεκρίθη καὶ θὰ τεθῆ ἐνώπιον ὑμῶν» νὰ λέγη—Ἄνάγκη νὰ συντάξῃτε τὸν οἰκονομολογικὸν προῦπολογισμὸν τοῦ ἐπιόντος ἔτους;—

«Ἀπὸ τίνος χρόνου διανοοῦμαι πῶς νὰ ἐλαφρύνω τὸν λαὸν ἐκ τῶν φόρων..... ἡ δὲ προσγενησομένηταις προσόδοις ζημία (ποῖα ἀρά γε ζημία;) θὰ ἀμειψθῆ ἐν μέρει· (ἡμεῖς φοβούμεθα μήπως θὰ ἦνε καὶ πᾶρα πάνω καὶ ἀπὸ τὸ ἐν γένει) διὰ προσθέτου φορολογίας» λέγει ἡ Ἀ. Ἐξοχότης· ἀλλὰ πότε ἀρά γε εἰς ποῖον εὐτυχησάμενον ἔτος θὰ ἀκούσωμεν νὰ πῆ—Ἀπερασίωθη καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Σ. Κυβερνήσεως νὰ ἀρθῆ ὁ δεῖνα φόρος, νὰ ἐλαττωθῆ ὁ δεῖνα οἴτινες πιέζουσι βαρέως τὸν λαόν, ἡ δὲ προσγενησομένη ζημία θὰ καλυφθῆ ἐν μέρει διὰ τῆς ἐλαττώσεως τινῶν περιττῶν ἐσόδων καὶ τῶν 95 χιλιάδων λιρῶν, αἵτινες ἐπληρώοντο εἰς τὴν Τουρκίαν;

«Ἡ Κυβέρνησις—λέγει ὁ Μ. Ἄρμωστὴς—εὐηρετήθη νὰ ὑπακούσῃ τῶν ἐκφρασεῶν εὐχῶν περὶ καταργήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου καὶ τῆς δεκάτης τῶν σταφυλῶν» ἀλλ' αὐτὸ τὸ εἰρωνικὸν «εὐηρεσθήθη» κατήντησε πλέον φαρμάκι· διότι ποῖα εὐαρέσκια ὑπάρχει ἀφοῦ διὰ νὰ χαρίσῃ ἔνπραγμα σκεπτεται πρῶτον καλὰ ἐν τῷ

ΕΝΤΟΠΙΑ.

Τέλος πάντων ἠνοῖξε δευτέραν φοράν τώρα καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ συνεδριάξῃ τὸ κοινοβούλιον τῆς Κύπρου· νὰ ἐλπίζωμεν ἀρά γε κανέν καλόν; νὰ σᾶς πῶ κ' ἐγώ

ἄλλοτου θὰ λάβῃ θὰ καλύψῃ τὴν ζημίαν;

«Τὰ κεφάλαια περὶ κληρονομίας καὶ διαδοχῆς νόμου διὰ τοὺς χριστιανούς κατοίκους παρῆσαν ἀσθησάν καὶ συνιστῶ νὰ ἐξετασθῶσιν.» ἀλλ' ἀφοῦ τοῦτο ἀφορᾷ μόνον τοὺς χριστιανούς, διατί δὲν διετάχθησαν οἱ χριστιανοὶ σύμβουλοι νὰ συντάξωσι τοιοῦτον ἢ νὰ τροποποιήσωσι τὸν ὑπάρχοντα καὶ νὰ τὸν ὑπεβάλλωσιν ἐκεῖνοι ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Συμβουλίου; Ταῦτα πάντα εἶνε ἀκατανόητα.

Σεῖς οἱ Ἄγγλοι οἱ ὁποῖοι θεωρεῖσθε εὐγενεῖς, εἶνε εὐγένεια αὐτῆπεῦ κάμνετε, ἐνῶ ὑπάρχουν ἐκεῖ μέσα 9 Ἕλληνας καὶ 3 μόνον Τούρκοι νὰ μεταφράζητε τὸν λόγον καὶ τὰς ἰδέας σας πρῶτον τουρκιστὶ καὶ ἐπειτα ἑλληνιστὶ; Μέσα σέ ἐκείνην τὴν γλυκὴν σύμβασιν ποῦ κάμνετε καὶ πῆρατε τὴν Κύπρον εἶνε καὶ τοῦτο μέσα; νὰ περιφρονῆτε τὰ τρία τέταρτα τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸν ὁποῖον λαμβάνετε τὰ 9)10 ὄλου τοῦ φόρου, καὶ νὰ ὑπολήψεσθε τὸ ἐν τέταρτον περισσότερον; ποίαν τάχα εὐχαρίστησιν εὐρίσκετε εἰς τὸ νὰ προσβάλλητε τὴν τέτοιον τρόπον τοὺς Ἕλληνας; Μὰ μὲν οὐκ ἔστι τὰς κατηγορίας ποῦ ἀκούομεν γὰρ σᾶς καὶ ἀπὸ μερικῶν πράξεϊσ σας πᾶμεν νὰ καταλάβωμεν ὅτι εἰσθε σκληροὶ καὶ κροκόφητοι πάλιν δὲν παραδεχόμεθα ὅτι δὲν εἰσθε καὶ εὐγενεῖς καὶ ὅτι ἀπὸ ἀπλῆν κακίαν σας τὰ κάμνετέ αὐτὰ. διότι οἱ Ἕλληνας ἀπ' ἀρχῆς ἐφάνησαν πρὸς ὑμᾶς εὐγενέστατοι καὶ οὐδέποτε κακοὶ ἢ ἀγενεῖς· ἐνθυμήθητε ὀλίγον ποῖοι ἦσαν ποῦ σᾶς ὑπεδέχθησαν μετ' ὅσην εὐγένειαν καὶ ἐνθουσιασμόν, ποῖοι ἐζητωκραύγουν μετ' ὅσην χαρᾶν; καὶ τώρα τοὺς ποτίζετε «ἀντὶ τοῦ μάννα χολῆν καὶ ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος»· ἐν ἀπὸ τὰ διὸ λοιπὸν θὰ συμβαίνει ἢ δὲν ἔχετε εὐγένειαν, καὶ τότε κρίμα εἰς τὰ μάκρη καὶ πλάτη σας, ἢ θὰ ἦνε κακῆς ποιότητος καὶ ἐντρέπεσθε νὰ τὴν δείξητε εἰς τοὺς αὐστηροὺς κριτὰς Ἕλληνας.

Τέλος πάντων ἔπαυσε καὶ ἡ δεκάτη τοῦ σταφυλοῦ, καὶ ἐγενεκαλὸν διότι εἶνε πολὺ φορτωμένον τὸ εἶδος τοῦτο· ἐσκέπτοντο νὰ σηκώσουν καὶ τὸν στρατιωτικὸν φόρον ἀλλὰ δὲν τὸν ἐσήκωσαν· ἀλλὰ με-

τὸ ἔπαυσε καὶ μετ' ὅσον ἐσηκώθη σεῖς νὰ ἐννοῆτε, ἢ λ λ α ξ ε ν ὄ ν ο μα καὶ τίποτε ἄλλα. Ἀπὸ ἑσους φόρους ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις τῆς κατέβη εἰς τὸν νοῦν νὰ φορτώσῃ τὸν λαόν, καὶ μάλιστα εἰς τὸ κρατὶ τὸ ὁποῖον οἱ Τούρκοι μισοῦν θρησκευτικῶς καὶ φοροῦν ἐμπιστευτικῶς, ἢ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀφαιρέσῃ τίποτε, ἀπὸ ἄλλους δὲ τοὺς ὁποῖους νοῦς Εὐρωπαῖος δύναται νὰ γεννήσῃ, ἀπὸ αὐτοὺς μᾶς φορτῶναι μετ' ὅσους θέλει· φορολογούμεθα λοιπὸν καὶ τουρκικᾶ καὶ εὐρωπαϊκᾶ, καὶ μετ' ὅσους φόρους ἐφαντάσθη ἡ ἀγαλίνωτος καὶ σπάταλος Τουρκία, καὶ μετ' ὅσους ἐσκέφη ἡ πονηρὰ καὶ πλεονέκτης Εὐρώπη. Ὁ Θεὸς πλέον νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος φαίνεται ὅτι εἶνε μετ' ὅσους ἄγγλους ἔνα, καὶ θὰ ἐσαρμόσῃ τὸ «παντὶ τῷ ἔχοτι δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἐὰν ἔχη ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ δοθήσεται εἰς τὸν ἔχοντα».

Ἐν πρᾶγμα μόνον δὲν ἐσκέφησαν νὰ φορολογήσωσιν καὶ διὰ νὰ μὴ τὸ κάμουν πρέπει νὰ τοὺς τὸ πῦμα. Τὸ σιτάρι διδοὶ δεκατεῖαν εἰς τὸ ἄλωνι καθὼς καὶ τὸ σταφύλι εἰς τὴν ἀμπέλι· ἀλλὰ καθὼς τὸ σταφύλι ἀφοῦ γείνη κρατὶ διδοὶ φόρον, τοιοῦτοτρόπως καὶ τὸ σιτάρι ἀφοῦ γείνη ἀλεύρι πρέπει νὰ διδοῦ φόρον· ἐπειτα καθὼς τὸ ρακὶ ὅταν γείνη ἀπὸ τὰ τζίμπουρα πληρῶναι φόρον, οὕτω καὶ τὸ ἀλεύρι ἀφοῦ γείνη ψωμῖα πρέπει νὰ πληρῶναι φόρον καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἦνε ἀγαπητὴ καὶ νὰ προσπαθῇ καὶ ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ συμφεροντός της, πρέπει βαθμηδὸν νὰ σηκῶναι ἕνα ἀδικον καὶ παράλογον φόρον χωρὶς νὰ τὸν φορτῶναι πάλιν μετ' ἄλλο ὄνομα· φόρον εἰς τὸν καπνόν, φόρον εἰς τὰ ποτὰ, φόρον εἰς τὸ ττουμπεκί, (ὁ φόρος τοῦ ττουμπεκίου μ' εὐχαρίστησε διότι τώρα ἂν θέλω νὰ φέρω καλὸν ττουμπεκί τῶν 40 π. γ. γρ. θὰ δώσω 12 γρ. φόρον, ἐνῶ πρὶν ἔπρεπε νὰ δώσω εἰς τὰ 40 τὰ 30) αὐξήσις τοῦ κτηματικῆς φόρου· δὲν φθάνει ποῦ τὸ σπῆτι ἑνὸς ἀνθρώπου ἀπὸ χίλια γρόσια ἐξετιμήθη 10 χιλ καὶ πληρῶναι ἀντὶ 4 γρ. 40, τώρα τὰ 40 πρέπει νὰ γείνουν 50· φόρον λοιπὸν ἐκεῖ, φόρον ἐδῶ· εἴθε νὰ ἐβαλλε καὶ φόρον εἰς τὸν καφέ νὰ ἔχωμεν τοῦλάχιστον καὶ τὰς γυ-

ναῖκας νὰ φωνάζουν μαζί μας ἔσως πλέον γείνη τίποτε, διότι καθὼς βλέπω δι' ἐκείνας, «πέντε φοῦροι ἐπὶ τὰ κομμάτια» καὶ ἄπως θέλουν ἄς γένουν.

Ἀλλὰ νὰ σηκώσωμεν λέγει ἡ Κυβέρνησις τὸν φόρον, καὶ νὰ μὴ τὸν προσθέσωμεν ἄλλου, μὰ ἡπροσγενησομένη ζημία τότε; αὐτὴν τὴν ζημίαν ὅταν τὴν ἀκούω μετ' ἡδονῆς· χάνει φαίνεται ποῦ τὴν σουρμαγιᾶν· ἐγὼ ξεύρω ὅτι τὸ πλέον προσοδοφόρον κτῆμα ἑνὸς κτηματίου ἀνθρώπου εἶν' ἐκεῖνο ποῦ τοῦ διδοῖ ἐν 5 ἢ 6 τοῖς 0)0· ἄς μᾶς πῆ, λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις πόσα μᾶς ἡγόρασε, καὶ νὰ τῆς δίδωμεν 20 τοῖς 0)0· τί θέλει ἀκόμη;

Οἱ Βουλευταὶ μᾶς εἰς τὸ Νομοθετικὸν συνέταξαν τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν τῶν Δημαρχείων· (ἀπὸ καὶ μέσα εἰς τὸ Νομοθετικὸν φοβούμεν ὅτι ἀναστάσιμα δὲν θ' ἀκούσωμεν ποτέ.) πάγει πᾶ· ἂν εὐρίσκετο μέσα μέσα—κάθε μίλι ἐγγλέζικο—καὶ κανέν φανάρι ποῦ μᾶς ἐφώτιζε ποῦ κανένα γιαννί, θὰ σβήσωσιν καὶ ἐκεῖνα πλέον· εἰς τὰ σωκκάκια εἰς τὸ ἐξῆς θὰ περιπατοῦμεν μετ' ἡμᾶς τὰ τζεκκουλα· ἂν δὲν ταῖς αὐτὰ ὑστεραποῦ ὀλίγον καιρὸν, νὰ μὲς εἰς τὰ μάτια...πέτε μου. Κατηργήθησαν τὰ κιντάρια καὶ τὰ ζυγίσματα, ἀλλὰ διὰ τὰ Δημαρχεῖα ἐξέχασε τὴν τέχνην τῆς ἡ κυβέρνησις νὰ πῆ «ἢ δὲ προσγενησομένη ζημία θὰ ἀμειφθῇ ἐν μέρει»...πέθεν;...ποῦ τὸν ἀέρα διὰ τὰ Δημαρχεῖα... Τὴν ἐπαθάν καὶ τὴν καλοῦσθαι τὰ Δημαρχεῖα, τὰ ὁποῖα βασιζόμενα ἐπὶ τῆς ἀπολαβῆς τῶν κανταρίων ἐδανείσθησαν καὶ ἐξώδευσαν διὰ μιᾶς πρὸς διόρθωσιν δρόμων, μεταφορᾶν νεροῦ κλ. καὶ τώρα τὰ χρεωστῶν· πέθεν θὰ πληρωθῶσιν τὰ χρέη; ἐγὼ συμβουλεύω τὰ Δημαρχεῖα νὰ ἐβγάλωσι ταῖς πλάκες νὰ ταῖς πωλήσωσι· νὰ ἀφήσωσι δὲ τοὺς δρόμους ἀνωμάλους ἡμεῖς καρρότζες καὶ ἵππους δὲν ἔχομεν· οἱ ἄγγλοι ποῦ ἔχουσιν, ἄς τοὺς διορθώσωσι· μὲς τί λέγετε; δὲν τοῦς πρέπει;

Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Σ.

—Τί ἐπαθες Κύριε Γεωργαλλῆ καὶ τρέχεις ἔτσι θυμωμένος;
—ἄφασέ με ἀδελφεῖ· νὰ πάγω εἰς τὸν διάβολον.

—τί ἐπαθες βρε ἀδελφέ;
 —τί ἐπαθα, ἤκουσες ποτέ σου μὲ τὸ νὰ χαιρετίστη κανεὶς Ἄγγλον νὰ πληρώσῃ 22 σελ. πρόστιμον;
 —δὲν εἶνε παράξενον κ. Γεωργαλλῆ τὸ πράγμα, διότι φυσικὰ τοῦ ἄγγλου τὸ σύστημα εἶνε χωρὶς νὰ ἔνέ τις συστημένους κοντὰ του οὔτε χαιρετᾶ, οὔτε δέχεται χαιρετισμὸν.
 —μὰ τί συστημένος ἀδελφέ ἀφοῦ εἶμαι ὑπάλληλός του.
 —εἰ λέγε νὰ δοῦμεν πῶς ἔγεινε τοῦτο;
 —νὰ βρε ἀδελφέ· ἔφερον τὴν πόσταν ποῦ τὴν Πάφον μου ἔδωσαν λοιπὸν δύο σημειώσεις εἰς χαρτὶ ἀσφράγιστον, ποῦ νάεν κατῆ ἡ ὥρα κ' ἡ σταλαμῆ, νὰ φέρω ἔς τὴν Λεμνησσόν· εἰς τὸν δρόμον ἕνας ποταμὸς ὀλίγον ἐλείψε νὰ με πάρῃ· ἐβράχισαν λοιπὸν τὰ φορέματά μου καὶ τὰ πιλλετουδιὰ τὰ βάλαι μὲς ἔς τὸ φέσι μου ὅταν ἦλθα εἰς τὸ ἐμβῆκα μὲς ἔς Ταχυδρομεῖον ἦλθε καὶ ὁ Διευθυντὴς καὶ ἠθέλησα νὰ ἐβγάλω τὸ φέσι μου διὰ νὰ τὸν χαιρετίσω, διότι ἔτσι μου εἶπεν ἄλλοτε ἐκεῖνος ὁ Λαοτάλαμπος ποῦ εἶνε ἐκεῖ μέσα ποῦ νὰ ἐν μὲν βρεθῆ, ἀφοῦ λοιπὸν ἐβγάλα τὸ φέσι μου ἔπεσαν τὰ πιλλετουδιὰ, τὰ εἶδε, μὲ ἐγκάλεσε κ' ἐπλήρωσα 22 σελ. πρόστιμον καὶ μ' ἐπαυσε κ' ἀπὸ τὴν θέσιν μου.

—καλὰ ἐπαθες· δὲν ζεύρεις ὅτι τὸ φέσι ἔχει μεγάλην ὑπόληψιν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐβγαίνει εἰς τοὺς χαιρετισμούς; δὲν παρατηρεῖς ὅτι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, ποπάνω ποῦ τὰ ἀγγλικά φορέματα θάλλουσι φέσι, εἴτε διὰ νὰ τὸ τιμῶσιν ἐγγλέζικα, εἴτε διὰ νὰ τιμῶσιν τούρκικα; μάθε λοιπὸν νὰ βγάλῃς ἄλλην φορὰν τὸ φέσι.

—νὰ βγάλω ἄλλην φορὰν φέσι; οὐδὲ ἔς τὴν Ἑκκλησίαν δὲν θὰ βγάλω πλέον τὸ φέσι μου, καὶ ἂν ἦνε κοίμα ἄς τὸ ἔβρῃ ἡ ψυχὴ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ταχυδρομείου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ Γλάδσων ἐκινδύνευσε νὰ πέσῃ· οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸν κατηγοροῦν ὅτι ἡ πολιτικὴ του, καὶ μάλιστα διὰ τὰ Αἰγυπτιακά, εἶνε ἀτολμος κ' ἀμφιταλαυτευομένη, ἐν ὧν ὁ Γλάδσων τὴν θεωρεῖ πολιτικὴν ἀφιλοκεροδῆ κ' τιμῶν. (τιμὸν μου γυρεύει κ' αὐτὸς ἔς τὴν

πολιτικὴν ψύλλους μὲς ἔς τ' ἀχυρα) προχθὲς οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἠνοιξαν ὅλοι τὸ εἶμα των μὲς ἔς τὸ Κοινοβούλιον νὰ τὸν ρίψουν· μὰ ἀνοίγει κ' ἐκεῖνος ὑπερα ἐκεῖνο τὸ ἀπόλωτό του εἶμα, κ' τοὺς ἔκαμε φάσαν. Τὸ ἔββαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὅποια αἰσθάνεται κ' σκέπτεται κ' τὰ λέγει κάποτε δὲν τολμᾷ κ' νὰ τὰ κάμῃ, κ' οὐδ' αὐτὸ θεωρεῖται ἀτολμος. Πόσά καλὰ πράγματα εἶπεν ἄλλοτε κ' διὰ ἡμᾶς, κ' ὅμως τὰ ἐσιώπησεν ὅλα κ' χαμπάρι δὲν ἔχει τώρα· μὰ λοιπὸν μὲ νόνα τὰ λόγια φίλος. "ἔξικ ὅλοσιν" λέγει κ' ὁ τούρκος.

Ὁ Γόρδων ἐφθασε ἔς τὸ Καρτοῦμ φαρτωμένος μὲ ἕν δισάκι λίρες κ' μ' ἕν δισάκι παράσημα, κ' ἤρχισεν ἀμέσως τὸν παρασημολιροπόλεμον μὲ τοὺς ἄραβας· μεγάλην ἀξίαν ἔχουν αἱ τοὶ οἱ διαβολοῦράπιδες· ἀφοῦ ὅλοι οἱ Ἑυρωπαῖοι καταδέχονται κ' πολεμοῦν μὲ μολύβι, κ' ἐκεῖνοι πρέπει νὰ πολεμῶνται μὲ χρυσάφι· λοιπὸν νὰ φάτε μαῦροι χρυσάφι ἀπὸ τοὺς τρελλοὺς τοὺς ἄσπρους· τὸ κακὸν εἶνε ποῦ θὰ τοὺς συνειδέσθουν εἰς ἰέτοιον χρυσοπόλεμον κ' θὰ τὸν θέλουν νὰ τὸν κάμνουν συχνὰ, κ' ἀλοῖμονον τότε εἰς τοὺς φορολογουμένους ἄσπρους. Τὰ ἐπροφήτευσεν φαίνεται αὐτὰ ὁ προφήτης Μαγδῆς κ' διὰ τοῦτο ἐξακόλουθεῖ τὴν δουλειάν του· ἐνοιά σου Κύριε Μαγδῆ κ' τώρα θὰ γίνῃς προφήτης μὲ θαύματα.

Δὲν σᾶς ἔλεγε ἐγὼ ὅτι οἱ σοφοὶ Καθηγηταὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐτρέλλαθησαν; νὰ πάλιν ἕνας σοφὸς Καθηγητὴς λέγει ὅτι ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ περιπατῇ μὲ τὰ δῖά του εἶνε παρὰ φύσιν· καθὼς π. χ. ἡ ἀρκουδα κ' μρικὰ σκυλιὰ ποῦ κάμνουν σουζόν. Ὁ ἄνθρωπος, λέγει, εἶνε φυσικὰ πλασμένος νὰ περιπατῇ μὲ τὰ τέσσερά του· τοῦτο δὲ ποῦ κάμνει κ' περιπατεῖ μὲ τὰ δῖά του ἐβλάπτεται, κ' διὰ τοῦτο συχνὰ πνικνὰ ἀσθενεῖ κ' ἀποθνήσκει γρήγορα. Πόσον νόσιμον θὰ ἦνε ἂν αὐτοὶ οἱ σοφοὶ Καθηγηταὶ μᾶς κατα

φέρουν νὰ περπατοῦμεν μὲ τὰ τέσσαρα μὰ τὸ κακὸν ποῦ χωρὶς αὐτὰν δὲν πάγει νόσιμα, ἀλλὰ εἶνε δύσκολον νομίζετε εἰς τοὺς σοφοὺς. Καθηγητὰς νὰ ἐφεύρωσι κ' τρόπον νὰ μᾶς θάλλωσι κ' οὐράν; ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ.

Ἡ Ρωσσία κρυφὰ κρυφὰ κ' ἤσυχυ ἤσυχυ ἀρπάζει μέρη κοντὰ ἔς τὰς Ἰνδίας ἕνα μέρος τὸ ὅποιον ἡ Ἀγγλία τὸ ἐθεώρει ὡς φραγμὸν κατὰ τῆς Ρωσσίας, ὁ στρατηγὸς Τσερνάγιεφ τὸ ἤσπασε· τὸ μέρος τοῦτο ὀνομάζεται Μέρβ κ' ἔχει κ' χωρίον Μέρβ. Οἱ Τουρκομάνοι ποῦ κατοικοῦν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐνθουμούμενοι τί ἐπαθῶν πρὸ δύο ἐτῶν εἰς τὸ Γιόκ Τεπέ ἀπὸ τὸν Σκουβέλεφ ὑπετάχθησαν μὲ τὴν θέλησιν των· κ' τί ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν τάχα;

Τὰ Πατριαρχικὰ ἤρχισαν νὰ γίνονται καλλίτερα, κ' ἐλπίζομεν νὰ τελειώσῃ καλῶς τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ὅποιον ἐτάραξε τὴν χολῆν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, κ' εἶχον κ' μέγα δίκαιον. Ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα ἐστάλησαν εἰς τὴν Σύνοδον εὐχάριστα μηνύματα. Ὁ Σουλτάνος ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς εὐχὰς κ' τοὺς πόθους τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὑπηκόων του κ' διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν μέριμναν τὴν ὅποιαν ἔχει διὰ νὰ ἦνε εὐτυχεῖς κ' ἡσυχοὶ οἱ ὑπήκοοί του, ζητεῖ νὰ τοῦ παρουσιάσῃ τὸ παλαιὸν βεράτιον εἰς τὸ ὅποιον ὑπάρχουν οἱ ὅροι κ' τὰ προνόμια τοῦ πατριαρχείου τὰ ὅποια παρεχώρησαν οἱ παλαιοὶ Σουλτάνοι, καὶ σύμφωνα μ' αὐτὸ νὰ ἐκδώσῃ τὸ νέον φερμάνιον τοῦ Πατριάρχου. Μεγάλην χαρὰν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς Ἑλληνας κατοίκους τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ εἰδήσις αὕτη. Καὶ ἡμεῖς χαρῶμεθα διὰ τὰς εἰδήσεις ταύτας καὶ εἶθε νὰ ἀληθεύσωσι. Τὰ αὐτὰ προνόμια ἔχει καὶ ἡ αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία μᾶς ἐδῶ, ἀλλὰ δὲν ζεύρω ἂν ἡμεῖς εἰς θέσιν νὰ εὐχρηθῶμεν νὰ μιμηθῆ ἡ Ἀγγλία τὴν Τουρκίαν, ἢ ἡ Τουρκία τὴν Ἀγγλίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Κυρά « Ἀλήθεια » ἐκ σπουδαίας ἀπόψεως ἐξέτασα τὴν γλώτταν ἢ μετεχειρίσθημεν ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ περὶ τοῦ κ. Μίδλεττον, εὔρεν αὐτὴν ἤκιστα ἀρμοδίαν· ἀλλ' εἴαν ἡ γλώτσα ἐκείνη ἦνε ἤκιστα ἀρμοδία διὰ σατυρικὰ φύλλα, τότε ἀληθῶς ἀγνοοῦμεν ποίαν γλώτταν πρέπει νὰ μεταχειρίζομεθα διὰ ν' ἀρέσκη εἰς ὄλους. Τὸν κ. Μίδλεττον καὶ ἡμεῖς σεβόμεθα καὶ ἀγαπῶμεν διότι πάντα μέχρι σημερον πράξις τοῦ τὸ σεβασ καὶ τὴν ἀγάπην πάντων ἐπ' αὐτὸν προκαλεῖ, ἀλλὰ δὲν βλέπομεν ποία ἡ ἐν τῷ διαφόρῳ μας ἐκείνῳ ἤκιστα δι' αὐτὸν ἀρμοδία φράσις. Τέλος πάντων διὰ τοῦ διαφόρου μας ἐκείνου δύο μεγάλα καλὰ ἐγένοντο· α) ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς τὴν « Ἀλήθειαν » νὰ ἐκφράσῃ δημοσίᾳ τὸ πρὸς αὐτὸν σεβασ καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ζῆ ὁ κ. Μίδλεττον καὶ χαίρω ἀληθῶς διὰ τοῦτο καὶ ἐλπίζω ἡ χαρὰ μου αὐτῇ νὰ ἦνε διαρκής, καὶ β) πᾶν εὐγενῶς διέταξεν ἀμέσως τὴν θεραπείαν τοῦ ἐν ἀγνοία τοῦ ὡς ἐσμέν ἡδη βέβαιον γινόμενου ἀτέπου τοῦτου, καὶ παρέσχεν οὕτω τῇ « Σάλπιγγι » καλὰς ἐλπίδας ὅτι πολλοὺς μιμητὰς τοῦ παραδειγματός του θὰ ἴδῃ. Ὀλίγον θυμωμένα ἐγράψαμεν, (διὸ καὶ ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. Μίδλεττον) ἀλλ' ἐπρεπε νὰ πάθῃ καὶ ἡ Κυρά « Ἀλήθεια » ὅ,τι ἡμεῖς ἐτάδομεν, νὰ πατήσῃ δηλ. εἰς ἓνα τῶν σκουπιδίων τελευτῆν νὰ γλυστρήσῃ νὰ δώσῃ μέσα καὶ νὰ ὀρμήσουν πάνω της 4—5 σκύλλοι οἱ ὅποιοι συνήθως ἀνακατώνουν τὰ τοιαῦτα τῆς τραπέζης σκουπίδια, καὶ νὰ δοῦμεν τότε πῶς θὰ ἐγράψεν, ἢ ἂν θὰ ἠδύνατο νὰ γράψῃ πλέον.

Μία ἐξήγησις.

Ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν μίαν ἐξήγησιν. Τὸ φύλλον μας θὰ καταπολεμῆ ὅσον τῷ εἶνε δυνατὸν τὰς αἰτιχρότητας, τὰς λακοηθείας καὶ ἐν γένει τὰς πράξεις ἐκείνας αἰτινες γίνονται πρόσκομμα εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ χρηστοθήθειαν. Σκαπὸς τοῦ φύλλου δὲν εἶνε νὰ διακωδωνίζῃ καὶ νὰ σατυρίζῃ πράξεις ἀσημάντους

καὶ διασκεδάσει νέων ἐν μέρει γινομένας, ὥστε νὰ χάσῃ καὶ ὁ σατυρισμὸς τὴν ἀξίαν καὶ σημασίαν του. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θὰ κατανατᾷ τότε μόνον ὅταν ἡ κατάχρησις καὶ ἡ ὑπερβολὴ κινδυνεύωσι νὰ βλάψωσιν ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς· διότι εἴαν ὁ προορισμὸς τοῦ σατυρικοῦ φύλλου δὲν ἦνε ἡ περιφροῦρησις τῆς ἠθικότητος, τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς δικαιοσύνης, τότε νῆ τὸν κῆνα ἴσχυοῦμεν τίς ἐστὶν αὐτός. Τοῦτα δὲν σας τὸ εἶπα ἀπὸ πρὶν διὰ νὰ μὴ νομίσητε ὅτι τὸ ἔκαμα δι' ἰδιοτελεῖς σκοποὺς καὶ σας τὸ λέγω τώρα καὶ σκεφθῆτέ το καλά.

Ἡ καθαρὰ Δευτέρα.

Τὴν καθαρὰν δευτέραν οἱ ἄνθρωποι παθαίνουν ὅ,τι παθαίνει ἄγριον πουλὶ, ὅταν περιορισθῆ ἔς τὸ κλουβί· κτυπᾷ πάνω, κάτω, πλάγια, ὀρμᾷ αἰφνης πῶς θὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ἐπὶ τέλους πειθεται ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ φύγῃ καὶ τότε μένει συλλογισμένον ὡς νεκρόν. Ἔτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀφοῦ τοὺς πλακώσῃ αὐτῇ ἡ Τεσσαρακοστή, ἀμέσως ποῦ τὴν πρώτην ἡμέραν τρέχουν ἐξω ἔς τὰ δάση, ἔς τοὺς ποταμούς, ἔς τὰ γερά νὰ κόψουν λέγουσιν τὴν μύτην τῆς Σαρακοστῆς, ἡ ὁποία τοὺς ἐπλάκωσε μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν, τόσοι ἄνθρωποι νὰ κόψουν μίαν μύτην!! τὴν γυρεύουν λοιπὸν καὶ καλὰ νὰ τὴν κόψουν, ἀλλ' οὔτε ἔς τοὺς ποταμούς οὔτε ἔς τὰ χόρτα οὔτε ἔς τὰ κολόκια οὔτε ἔς τὰ καλάθια τὴν εὐρίσκουν· ἐπιστρέφουν λοιπὸν θυμωμένοι τόσον ὅπου τὴν κλειδαριάν τοῦ σπητιοῦ τὴν δυσκολοεὐρίσκουν ν' ἀνοίξουν· μ' ἐκείνον τὸν θυμὸν κοιμῶνται, ξημερώνονται τὸ πρῶν καὶ τί νὰ δῆς; βλέπουν ἔς τὸ σπητί των μὴν θεομύτην τῆς Σαρακοστῆς 15 πράττειν, ποῦ δὲν μποροῦν νὰ ψηλώσουν πάνω τὰ μάτια τοὺς νὰ τὴν δοῦν. Τοῦτο τὸ παθαίνουν κάθε χρόνον καὶ ὁμῶς τὸ ξεχνοῦν.

Κύριε Συντάκτα τῆς « Σάλπιγγος ».

Ἐρωτήσατε παρακαλῶ τὸν Δημαρχεῖον διατὴν παρήτησιν ὁ ἰατρός ἀπὸ τὸ νὰ ἐκεῖται ταῖς Μαγδαληναῖς, ἢ μάλιστα ταῖς λεγόμεναίς Πατρόνας δὲν ταῖς ἐκεῖται καθόλου μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἐκείναι εἶνε ἀπόμαχος εἶν' ἐκείναις εἶνε ἐμ-

προσδοφυλακή;(1)

Ζιγκ Ζιγκ.

Ἰατροὺς εἶπαμεν κ' ἐνθουμήθημεν. Ἐνας προφήτης, ὁ Σαοὺλ νομιζῶ, εἶπε μίαν φοράν « ὅπου φάρμακα πολλὰ καὶ ἰατροὶ πολλοὶ ἐκεῖ καὶ νότοι πλείστα », ἀλλ' ἡμεῖς δὲν φοβούμεθα ἀπὸ νότους, διότι ναὶ μὲν ἰατροὺς ἔχομεν τώρα, χάριτι θεῖα, πολλοὺς, ἀλλὰ φάρμακα ἔχομεν· πολλὰ ὀλίγα, μ' ὅλον ὅτι τὰ φαρμακεῖά μας εἶνε σωστά 2 1)2, καὶ διὰ τοῦτο ἐν γραμμῶν κιννίνο ἔχει δύο σελήνια, ἐν ὄρ. κίνα ἐν γρ. κλ. κλ. φθάνει νὰ μὲν ἔς τὸν ἄνθρωπον ἡ ἰδέα ὅτι θ' ἀσθενήτῃ καὶ ἅμα ἔλθουν τὰ ἰατρικὰ ἔς τὸν νοῦν του, νὰ τὸν ἔς τὸ κρεβάτι.

Διὰ νὰ βάλωμεν καὶ τὸν νοῦν σας κομμάτι εἰς κίνησιν κάμνομεν ἀρχὴν καὶ σας λέγομεν ἐν αἰνίγμα.

Αἰνίγμα Α'.

Μαὶ μὲ τὸν ἐχθρόν μου
γεννώμαι κ' ἀποθνήσκω
ζῶν ἢ θάνατον μου
ἀπὸ αὐτῶν εὐόσκω.
Ζῆ ἢ ζωογονοῦμαι,
θνήσκω μὲ τὴν πτωχὴν του
ἀντίθετα κινῶμαι
εἰς πᾶσαν κίνησιν του
μ' αὐξάνει μὲ πλατύνει
πλησίον μ' ὅταν στέκη
μικρὰν μου μὲ σμικρύνει
κ' οὐδέποτε μὲ ἐλείπει.

Τῶν λυτῶν τὰ ὀνόματα θὰ δημοσιεύωνται κατὰ σείραν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ ἔτος τῆς συνδρομῆς διὰ τοὺς Κεὺς Συνδρομητὰς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ἀνά χειρὰς β'. τοῦτου ἀριθμοῦ καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου.

Ἡ Σύνταξις.

(1) Σ. Σ. Τίτινται βρὶ ἀδελφὸν τοῦ Δημαρχεῖον ἀφοῦ κ' ἐκείνη τόσος καιρὸς τώρα ποῦ τὴν μίαν ἢ λάσπες ποπάνω ποῦ τὴν ἄλλην ἢ χολέρας ποκάτω δὲν μπορεῖ νὰ βγῆ ἐξω διὰ νὰ μάθῃ ἂν ἐξετάζονται ἢ ἂν ἡ πατρὸνες καθὼς λέγετε σῖς ἦνε ἐμπροσθοφυλακή; Τώρα ναὶ, ποῦ τὸ δηλοποιεῖτε σῖς ὁ ἐν ἐνεργείᾳ σρατὸς, βίβαια θὰ ἐνεργήτῃ διότι (αὐτὸ εἶνε βίβαια) δὲν θέλει νὰ δώσῃ ἐργασίαν εἰς τοὺς ἰατροὺς.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου « Ἀληθείας ».